

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿١﴾

فولادوند: درباره چه چیز از یکدیگر می پرسند

مکارم: آنها از چه چیز از یکدیگر سؤال می کنند؟!

عَنِ النَّبِيِّ الْعَظِيمِ ﴿٢﴾

فولادوند: از آن خبر بزرگ

مکارم: از خبر بزرگ و پر اهمیت (رستاخیز).

الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ﴿٣﴾

فولادوند: که در باره آن با هم اختلاف دارند

مکارم: همان خبری که پیوسته در آن اختلاف دارند.

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٤﴾

فولادوند: نه چنان است به زودی خواهند دانست

مکارم: چنین نیست که آنها فکر می کنند، و به زودی می فهمند.

ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٥﴾

فولادوند: باز هم نه چنان است بزودی خواهند دانست

مکارم: باز هم چنین نیست که آنها می پندارند، و به زودی می فهمند.

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا ﴿٦﴾

فولادوند: آیا زمین را گهواره ای نگردانیدیم

مکارم: آیا ما زمین را محل آرامش (شما) قرار ندادیم؟

وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ﴿٧﴾

فولادوند: و کوهها را [چون] میخهایی [نگذاشتیم]

مکارم: و کوهها را میخهای زمین؟

وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ﴿٨﴾

فولادوند: و شما را جفت آفریدیم

مکارم: و شما را به صورت زوجها آفریدیم.

﴿٩﴾ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا

فولادوند: و خواب شما را [مایه] آسایش گردانیدیم

مکارم: و خواب شما را مایه آرامشتان قرار دادیم.

﴿١٠﴾ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا

فولادوند: و شب را [برای شما] پوششی قرار دادیم

مکارم: و شب را پوششی (برای شما).

﴿١١﴾ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا

فولادوند: و روز را [برای] معاش [شما] نهادیم

مکارم: و روز را وسیله‌ای برای زندگی و معاش.

﴿١٢﴾ وَبَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا

فولادوند: و بر فراز شما هفت [آسمان] استوار بنا کردیم

مکارم: و بر فراز شما هفت (آسمان) محکم بنا کردیم.

﴿١٣﴾ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَاجًا

فولادوند: و چراغی فروزان گذاردیم

مکارم: و چراغی روشن و حرارت بخش آفریدیم.

﴿١٤﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا

فولادوند: و از ابرهای متراکم آبی ریزان فرود آوردیم

مکارم: و از ابرهای باران را آبی فراوان نازل کردیم.

﴿١٥﴾ لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا

فولادوند: تا بدان دانه و گیاه برویانیم

مکارم: تا به وسیله آن دانه و گیاه بسیار برویانیم.

﴿١٦﴾ وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا

شبکه‌ی رشد، شبکه‌ی ملی مدارس ایران

فولادوند: و باغهای در هم بیچیده و انبوه

مکارم: و باغهایی پر درخت.

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ﴿١٧﴾

فولادوند: قطعا وعدگاه [ما با شما] روز داوری است

مکارم: روز جدایی میعاد همگان است.

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ﴿١٨﴾

فولادوند: روزی که در صور دمیده شود و گروه گروه بیایید

مکارم: روزی که در «صور» دمیده می‌شود، و شما فوج فوج وارد محشر می‌شوید.

وَفَتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ﴿١٩﴾

فولادوند: و آسمان گشوده و درهایی [پدید] شود

مکارم: و آسمان گشوده می‌شود، و به صورت درهای متعددی در می‌آید

وَسَيَّرَتِ الْجِبَالَ كَأَنَّ سَرَابًا ﴿٢٠﴾

فولادوند: و کوهها را روان کنند و [چون] سرابی گردند

مکارم: و کوهها به حرکت در می‌آید و به صورت سرابی می‌شود!

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢١﴾

فولادوند: [آری] جهنم [از دیر باز] کمینگاهی بوده

مکارم: جهنم کمین گاهی است بزرگ!

لِلطَّاغِيَتِ مَأْبَا ﴿٢٢﴾

فولادوند: [که] برای سرکشان بازگشتگاهی است

مکارم: و محل بازگشتی برای طغیانگران!

لَا يَثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا ﴿٢٣﴾

فولادوند: روزگاری دراز در آن درنگ کنند

مکارم: مدت‌های طولانی در آن می‌مانند.

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ﴿٢٤﴾

فولادوند: در آنجا نه خنکی چشند و نه شربتی

مکارم: در آنجا نه چیز خنکی می‌چشند، و نه نوشیدنی گوارایی.

إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ﴿٢٥﴾

فولادوند: جز آب جوشان و چرکابه‌ای

مکارم: جز آبی سوزان و مایعی از چرک و خون!

جَزَاءٍ وَفَاقًا ﴿٢٦﴾

فولادوند: کیفری مناسب [با جرم آنها]

مکارم: این مجازاتی است موافق و مناسب (اعمال آنها).

إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ﴿٢٧﴾

فولادوند: آنان بودند که به [روز] حساب امید نداشتند

مکارم: چرا که امیدی به حساب نداشتند.

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا ﴿٢٨﴾

فولادوند: و آیات ما را سخت تکذیب می‌کردند

مکارم: و آیات ما را به کلی تکذیب کردند.

وَ كُلِّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿٢٩﴾

فولادوند: و حال آنکه هر چیزی را برشمرده [به صورت] کتابی در آورده‌ایم

مکارم: و ما همه چیز را احصا و ثبت کرده‌ایم.

فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ﴿٣٠﴾

فولادوند: پس بچشید که جز عذاب هرگز [چیزی] بر شما نمی‌افزاییم

مکارم: پس بچشید که چیزی جز عذاب بر شما نمی‌افزاییم.

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿٣١﴾

فولادوند: مسلما پرهیزگاران را رستگاری است

مکارم: برای پرهیزگاران مسلما پیروزی بزرگی است.

حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ﴿٣٢﴾

شبکه‌ی رشد، شبکه‌ی ملی مدارس ایران

فولادوند: باغچه‌ها و تاکستانها

مکارم: باغهایی سرسبز، و انواعی از انگورها.

وَكَوَاعِبَ أَثْرَابًا ﴿٣٣﴾

فولادوند: و دخترانی همسال با سینه‌های برجسته

مکارم: و حوریانی بسیار جوان و هم سن و سال.

وَكَأْسًا دِهَاقًا ﴿٣٤﴾

فولادوند: و پیاله‌های لبالب

مکارم: و جامه‌هایی لبریز و پیایی (از شراب طهور)

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَابًا ﴿٣٥﴾

فولادوند: در آنجا نه بیهوده‌ای شنوند و نه [یکدیگر را] تکذیب [کنند]

مکارم: در آنجا نه سخن لغو و بیهوده‌ای می‌شنوند و نه دروغی.

جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءٌ حِسَابًا ﴿٣٦﴾

فولادوند: [این است] پاداشی از پروردگار تو عطایی از روی حساب

مکارم: این جزایی است از سوی پروردگارت و عطیه‌ای است کافی.

رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ﴿٣٧﴾

فولادوند: پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آن دو است بخشایشگری که کس را یارای خطاب با او نیست

مکارم: همان پروردگار آسمانها و زمین و آنچه در میان آن دو است، پروردگار رحمان، و هیچ کس حق ندارد بیاجازه او سخنی بگوید

(با شفاعتی کند).

يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَّا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾

فولادوند: روزی که روح و فرشتگان به صف می‌ایستند و [مردم] سخن نگویند مگر کسی که [خدای] رحمان به او رخصت دهد و

سخن راست گوید

مکارم: اینها در آن روز واقع می‌شود که «روح» و «ملائکه» در يك صف قیام می‌کنند، و هیچیک جز به اذن خداوند رحمان سخن

نمی‌گویند؛ و آنگاه که می‌گویند صواب می‌گویند.

ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَا بَا ﴿٣٩﴾

فولادوند: آن [روز] روز حق است پس هر که خواهد راه بازگشتی به سوی پروردگار خود بجوید

مکارم: آن روز حق است، هر کس بخواهد راهی به سوی پروردگارش بر می‌گزیند.

إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ﴿٤٠﴾

فولادوند: ما شما را از عذابی نزدیک هشدار دادیم روزی که آدمی آنچه را با دست‌خوبش پیش فرستاده است بنگرد و کافر گوید

کاش من خاک بودم

مکارم: و ما شما را از عذاب نزدیکی بیم می‌دهیم، این عذاب در روزی خواهد بود که انسان آنچه را از قبل با دست‌های خود

فرستاده می‌بیند، و کافر می‌گوید: «ای کاش خاک بودم!»

